
Shivasankalpa Upanishad 2

शिवसङ्कल्पोपनिषत् २

Document Information

Text title : shivasankalpopaniShat 2

File name : shivasankalpopaniShat2.itx

Category : upanishhat, shiva

Location : doc_upanishhat

Proofread by : Kasturi navya sahiti, NA

Description-comments : aprakAshitA upaniShadaH

Latest update : June 18, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 19, 2022

sanskritdocuments.org

Shivasankalpa Upanishad 2

शिवसङ्कल्पोपनिषत् २



ॐ येनेदं भूतं भुवनं भविष्यत् परिगृहीतममृतेन सर्वम् ।
येन यज्ञस्त्रायते सामडोता तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १ ॥
येन कर्माणि प्रयरन्ति धीरा यतो वाया मनसा यारुयन्ति ।
यत्सम्मितमनु संयन्ति प्राणिनस्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २ ॥ (यत्सम्मितं मनस्संयरेति)
येन कर्माण्यपसो मनीषिणो यज्ञे कृण्वन्ति विदथेषु धीराः ।
यदपूर्वं यक्षमन्तः प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३ ॥
यत्प्रज्ञानमुत येतो धृतिश्च यज्जयोतिरन्तरमुतं प्रजासु ।
यस्मान्न ऋते किञ्चन कर्म ङ्ङियते तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ४ ॥
सुषारथिरश्चानिव यन्मनुष्यान्नेनीयतेऽभीशुभिर्वाजिनं ध्रुव । (मनुष्यान्मे नियुतेपशुभिर्वाजिनीवान्)
दृत्प्रतिष्ठे यदजिरे जविष्ठे तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ५ ॥ (दृत्प्रविष्टे, यदयरे)
यस्मिन्नृयःसामयजूषि यस्मिन् प्रतिष्ठिता रथनाभाविवाराः । (प्रतिष्ठारथनाभाविभाराः)
यस्मिंश्चित् सर्वमोतं प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ६ ॥
यदत्र षष्ठे त्रिशतं सुवीरं यज्ञस्य गुह्यं नवनावमाय्यम् । (सुवीर्यं)
दश पञ्च त्रिंशतं यत्परं य तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ७ ॥
यज्जगत्तो दूरमुदैति दैवं तद्दु सुमस्य तथैवैति । (सर्वतत्सुमस्य)
दूरङ्गमं ज्योतिषां ज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ८ ॥
येन द्यौः पृथिवी यान्तरिक्षं च ये पर्वताः प्रदिशो दिशश्च ।
येनेदं जगद्द्व्यासं प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ९ ॥
येनेदं विश्वं जगतो भूभुव ये देवापि मडतो जातवेदाः ।
तदेवाग्निस्तमसो ज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १० ॥ (तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तद्दुश्चन्द्रमास्तन्मे)

ये मनो लुटयं ये य देवा ये दिव्या आपो ये सूर्यरश्मिः ।

ते श्रोत्रे यक्षुषी सञ्चरन्तं तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ ११ ॥

अचिन्त्यं थाप्रमेयं य व्यक्ताव्यक्तपरे य यत ।

सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरे ज्ञेयं तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ १२ ॥

ओका य दश शतं य सदस्रं थायुतं य

नियुतं य प्रयुतं थार्भुदं य न्यर्भुदं य ।

समुद्रश्च मध्यं थान्तश्च परार्धश्च

तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ १३ ॥

ये पञ्च पञ्चदश शतं सडस्रमयुतं न्यर्भुदं य ।

तेऽग्निचित्येष्टकास्तं शरीरं तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ १४ ॥ (चित्येष्टकास्तं)

वेदाडमेतं पुरुषं मडान्तमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।

यस्य योनिं परिपश्यन्ति धीरास्तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ १५ ॥

यस्येदं धीराः पुनन्ति क्वथो ब्रह्माणमेतं त्वा वृणुतमिन्दुम् । (यस्यैतं धीराः)

स्थावरं जङ्गमं धौराकाशं तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ १६ ॥

परात्परतरं यैव यत्पराथ्यैव यत्परम् । (तत्पराथ्यैव)

यत्परात्परतो ज्ञेयं तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ १७ ॥

परात्परतरो ब्रह्मा तत्परात्परतो हरिः । (परात्परतरं ब्रह्म)

तत्परात्परतोऽधीशस्तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ १८ ॥ (यत्परात्परतोऽधीशं)

था वेदादिषु गायत्री सर्वव्यापी मडेश्वरी ।

ऋज्यञ्जुस्सामाथर्वैश्च तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ १९ ॥

यो वै देवं मडादेवं प्रथतः पुरुषोत्तमम् । (प्राणवश्शुचिः)

यः सर्वे सर्ववेदैश्च तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ २० ॥

प्रथतः प्राणवोङ्कारं प्राणवं पुरुषोत्तमम् ।

ओङ्कारं प्राणवात्मानं तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ २१ ॥

योऽसौ सर्वेषु वेदेषु पठ्यते ळ्यञ्छ्वरः ।

अकायो निर्गुणो ळ्यात्मा तन्मे मनः शिवसङ्ख्यमस्तु ॥ २२ ॥

गो॒भिर्जुष्टं॑ ध॒नेन॑ ङ्यायु॒षाय॑ ब॒लेन॑ य ।
 प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ पु॒ष्करा॑क्षं॒ तन्मे॑ म॒नः शि॒वसङ्ख्य॑मस्तु ॥ २३ ॥
 अ॒म्बकं॑ य॒जाम॑ळे सु॒गन्धिं॑ पु॒ष्टि॒वर्ध॑नम् ।
 उ॒र्वा॒रु॒कमि॒व ब॒न्धना॑न्मृ॒त्योर्मु॑क्षीय
 माऽमृ॒तात्त॑न्मे॒ म॒नः शि॒वसङ्ख्य॑मस्तु ॥ २४ ॥
 कै॒ला॒सशि॑भरे॒ रभ्ये॑ श॒ङ्कर॑स्य शि॒वा॒लये॑ ।
 दे॒वता॑स्तत्र॒ मो॒द॒न्ति॒ तन्मे॑ म॒नः शि॒वसङ्ख्य॑मस्तु ॥ २५ ॥
 कै॒ला॒सशि॑भरा॒वासा॑ डि॒मव॑द्गि॒रि सं॑स्थितम् ।
 नी॒लक॑ण्ठं त्रि॒नेत्रं॑ य॒ तन्मे॑ म॒नः शि॒वसं॑कल्पमस्तु ॥ २६ ॥
 वि॒श्वत॑श्चक्षु॒रुत॑ वि॒श्वतो॑मु॒भो वि॑श्वतो॒ऽस्त उ॒त वि॑श्वत॒स्पात् ।
 सं॒ बा॒हु॒भ्यां न॑मति॒ सम्प॑तत्रै॒र्धा॒वापृ॑थि॒वी
 ज॒नय॑न् दे॒व अ॑क॒स्तन्मे॑ म॒नः शि॒वसङ्ख्य॑मस्तु ॥ २७ ॥
 य॒तुरो॑ वे॒दान॑धी॒यीत॑ सर्वा॒शास्त्र॑मयं वि॒दुः ।
 धृ॒ति॒हा॒सपु॑राणा॒नां त॑न्मे॒ म॒नः शि॒वसं॑कल्पमस्तु ॥ २८ ॥
 मा॒नो म॑डान्त॒मुत॑ मा॒नो अ॑र्भकं॒ मा॒न उ॑क्षन्त॒मुत॑ मा॒न उ॑क्षितम् ।
 मा॒नोऽव॑धीः पि॒तरं॑ मो॒त मा॑तरं॒ प्रि॒या मा॑नस्त॒नुवो॑
 रु॒द्र री॑रिष॒स्तन्मे॑ म॒नः शि॒वसङ्ख्य॑मस्तु ॥ २९ ॥
 मा॒नस्तो॑के॒ तन्ये॑ मा॒न आ॑युषि॒ मा॒नो गो॑षु॒ मा॒नो अ॑श्वेषु॒ रीरि॑षः ।
 वी॒रा॒न्मा॒नो रु॒द्र भामि॑तोऽव॒धीर्ल॑विष्मन्तो
 न॒मसा॑ वि॒धेम॑ते॒ तन्मे॑ म॒नः शि॒वसङ्ख्य॑मस्तु ॥ ३० ॥
 ऋ॒तं स॒त्यं परं॑ ब्रा॒ह्म पु॑रुषं॒ कृ॒षण॑पि॒ङ्गल॑म् ।
 उ॒र्ध्वरे॑तं वि॒श्रु॒पाक्षं॑ वि॒श्वउ॑पाय॒ वै न॑मो
 न॒मस्त॑न्मे॒ म॒नः शि॒वसङ्ख्य॑मस्तु ॥ ३१ ॥
 क॒द्रु॒द्राय॑ प्र॒येत॑से मी॒ढुष्ट॑माय॒ तव्य॑से ।
 वो॒येम॑ श॒न्तम॑ लु॒टे । सर्वा॑ ङ्येष॒ रु॒द्रस्त॑स्मै॒ रु॒द्राय॑
 न॒मो अ॑स्तु॒ तन्मे॑ म॒नः शि॒वसङ्ख्य॑मस्तु ॥ ३२ ॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरयो वेन आवः ।

स बुद्धिया उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च

विवस्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३३ ॥

यः प्राणतो निमिषतो मछित्वैकं षड्राजं जगतो बभूव ।

य षशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय

उविषा विधेम तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३४ ॥

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वे उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।

यस्य छायाऽमृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय

उविषा विधेम तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३५ ॥

यो रुद्रो अत्रौ यो अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाऽऽविवेश ।

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३६ ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षा नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।

ऋशरीं सर्वभूतानां तामिडोपह्वये श्रियं

तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३७ ॥

नमकं यमकं यैव पुरुषसूक्तं य यद्विदुः ।

मडादेवं य तत्तुल्यं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३८ ॥

य षट् शिवसङ्कल्पं सदा ध्यायन्ति ब्राह्मणाः ।

ते परं मोक्षं गमिष्यन्ति तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३९ ॥

एति शिवसङ्कल्पोपनिषत् समाप्ता ।

(शैव-उपनिषदः)

Shivasankalpa Upanishad 2

शिवसङ्कल्पोपनिषत् २

शिवसङ्कल्पोपनिषत्



ॐ येनेदं भूतं भुवनं भविष्यत् परिगृहीतममृतेन सर्वम् ।

येन यज्ञस्त्रायते समलोता तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १ ॥

येन कर्माणि प्रचरन्ति धीरा यतो वाया मनसा चारुयन्ति ।

यत्सम्मितमनु संयन्ति प्राणिनस्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २ ॥ (यत्सम्मितं मनस्सञ्चरन्ति)

येन कर्माण्यपसो मनीषिणो यज्ञे कृण्वन्ति विदथेषु धीराः ।

यदपूर्वं यक्षमन्तः प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३ ॥

यत्प्रज्ञानमुत येतो धृतिश्च यज्ज्योतिरन्तरमृतं प्रजासु ।

यस्मान्न ऋते किञ्चन कर्म क्रियते तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ४ ॥

सुषारथिरश्वानिव यन्मनुष्यान्नेनीयतेऽभीशुभिर्वाजिनं ध्रुव । (मनुष्यान्मेनियुतेपशुभिर्वाजिनीवान्)

दृत्प्रतिष्ठं यदजिरं जविष्ठं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ५ ॥ (दृत्प्रविष्टं, यदयं)

यस्मिन्नृचःसामयजूं षि यस्मिन् प्रतिष्ठिता रथनाभाविबाराः । (प्रतिष्ठारथनाभाविबाराः)

यस्मिंश्चित्तं सर्वमोतं प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ६ ॥

यदत्र षष्ठं त्रिशतं सुवीरं यज्ञस्य गुह्यं नवनावमाय्यम् । (सुवीर्यं)

दश पञ्च त्रिंशतं यत्परं य तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ७ ॥

यज्जगत्तो दूरमुदैति दैवं तद्दु सुमस्य तथैवैति । (सर्वतत्सुमस्य)

दूरङ्गमं ज्योतिषां ज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ८ ॥

येन द्यौः पृथिवी चान्तरिक्षं य ये पर्वताः प्रदिशो दिशश्च ।

येनेदं जगद्व्यासं प्रजानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ९ ॥

येनेदं विश्वं जगतो भूव्ये ये देवापि मउतो जातवेदाः ।

तदेवाग्निस्तमसो ज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १० ॥ (तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तद्दुयन्द्रमास्तन्मे)

ये मनो दृष्टयं ये य देवा ये दिव्या आपो ये सूर्यरश्मिः ।

ते श्रोत्रे यक्षुषी सञ्चरन्तं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ११ ॥

अचिन्त्यं याप्रमेयं य व्यक्ताव्यक्तापरं य यत ।

सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं ज्ञेयं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १२ ॥

श्रेया य दश शतं य सडस्रं यायुतं य

नियुतं य प्रयुतं यार्बुदं य न्यर्बुदं य ।

समुद्रश्च मध्यं यान्तश्च परार्धश्च

तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १३ ॥

ये पञ्च पञ्चदश शतं सडस्रमयुतं न्यर्बुदं य ।

तेऽग्निचित्येष्टकास्तं शरीरे तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १४ ॥ (चित्येष्टकास्तं)

वेदाडमेतं पुरुषं मछान्तमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।

यस्य योनिं परिपश्यन्ति धीरास्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १५ ॥

यस्येदं धीराः पुनन्ति कवयो ब्रह्माणामेतं त्वा वृषुतमिन्द्रम् । (यस्यैतं धीराः)

स्थावरं जङ्गमं धौराकाशं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १६ ॥

परात्परतरं यैव यत्पराञ्चैव यत्परम् । (तत्पराञ्चैव)

यत्परात्परतो ज्ञेयं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १७ ॥

परात्परतरो ब्रह्मा तत्परात्परतो हरिः । (परात्परतरं ब्रह्म)

तत्परात्परतोऽधीशस्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १८ ॥ (यत्परात्परतोऽधीशं)

या वेदादिषु गायत्री सर्वव्यापी मडेश्वरी ।

ऋथञ्जुस्सामाथर्वैश्च तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ १९ ॥

यो वै देवं मडादेवं प्रयतः पुरुषोत्तमम् । (प्राणवश्शुचिः)

यः सर्वे सर्ववेदैश्च तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २० ॥

प्रयतः प्राणवोड्डारं प्राणवं पुरुषोत्तमम् ।

ओड्डारं प्राणवात्मानं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २१ ॥

योऽसौ सर्वेषु वेदेषु पठ्यते ङ्यज षधरः ।

अकायो निर्गुणो ङ्यात्मा तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २२ ॥

गोभिर्जुष्टं धनेन ङ्यायुषा य बलेन य ।

प्रजया पशुभिः पुष्कराक्षं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २३ ॥

अम्बकं यजामडे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ।

उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय

माऽमृतात्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २४ ॥

कैलासशिखरे रभ्ये शङ्करस्य शिवालये ।

देवतास्तत्र मोहन्ति तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २५ ॥

कैलासशिखरावासा डिमवद्गिरि संस्थितम् ।

नीलकण्ठं त्रिनेत्रं च तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २६ ॥

विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुष्णो विश्वतोऽस्त उत विश्वतस्पात् ।

सं बाहुभ्यां नमति सम्पतत्रैर्धावापृथिवी

जनयन् देव ऐकस्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २७ ॥

यतुरो वेदानधीयीत सर्वशास्त्रमयं विदुः ।

एतिहासपुराणानां तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २८ ॥

मा नो मखान्तमुत मा नो अर्लकं मा न उक्खन्तमुत मा न उक्खितम् ।

मानोऽवधीः पितरं भोत मातरं प्रिया मानस्तनुवो

रुद्र रीरिषस्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ २९ ॥

मानस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्रेषु रीरिषः ।

वीरान्मा नो रुद्र भामितोऽवधीर्लविष्मन्तो

नमसा विधेमते तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३० ॥

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।

उर्ध्वरेतं विदुपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो

नमस्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३१ ॥

कद्रुद्राय प्रयेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे ।

वोयेम शन्तमं लृष्टे । सर्वो ज्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय

नमो अस्तु तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३२ ॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विशीमतः सुरयो वेन आवः ।

स बुध्निया उपमा अस्य विष्टाः सतश्च योनिमसतश्च

विवस्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३३ ॥

यः प्राणतो निमिषतो मडित्वैक एद्राजा जगतो बभूव ।

य एशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय

उविषा विधेम तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३४ ॥

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वे उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।

यस्य छायाऽमृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय

उविषा विधेम तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३५ ॥

यो रुद्रो अग्रौ यो अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाऽऽविवेश ।

तस्मै रुद्राय नमो अस्तु तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३६ ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षा नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।

ईश्वरी ५ सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियं

तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३७ ॥

नमकं यमकं यैव पुरुषसूक्तं य यद्विदुः ।

महादेवं य तत्तुल्यं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३८ ॥

य षट् ५ शिवसङ्कल्प ५ सदा ध्यायन्ति ब्राह्मणाः ।


ते परं मोक्षं गमिष्यन्ति तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु ॥ ३९ ॥

एति शिवसङ्कल्पोपनिषत् समाप्ता ।


(शैव-उपनिषदः)

Verses 26 and 38 are not found in the referenced print.

Proofread by Kasturi navya sahiti, NA

——
Shivasankalpa Upanishad 2

pdf was typeset on June 19, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

